

Hvilke partier vil hjemløsheden til livs?

Af Ask Svejstrup, sekretariatsleder i SAND

"De lover os guld og grønne skove, men de giver os pis og papir", som en tidligere formand i SAND sagde om politikere i valgkamp.

Han har ret. Alle politikere vil gerne have færre hjemløse, men de fleste gør faktisk en aktiv indsats for at der kommer flere.

Alle politikere vil gerne have færre hjemløse, men de fleste gør faktisk en aktiv indsats for at der kommer flere.

Det mest oplagte eksempel er kontanthjælpsreformen, hvor mindstesatsen er så lav, at du skal være heldig for at få råd til et klubværelse. Fjernelsen af den særlige støtte, også kendt som § 34 støtte, der gav en unik mulighed for at få en blandet beboersammensætning og forhindre ghettodannelse, ved at give folk med lave indkomster et økonomisk tilskud til huslejen. Når den er lagt i graven, er der rigtig mange, der ikke længere har råd til at betale huslejen og må flytte. Men hvorhen? Både boligpriserne og lejepriserne går mod himlen.

I en valgkamp skal vi gå ud fra at partierne vil bruge de ældste politiske tricks: benægte, tale udenom og tale om fremtidens gode gerninger end fortidens synder.

Jeg vil huske jer på, at det var SVM regeringen, der med åbne øjne fjernede den særlige støtte for 15 – 18.000 borgere. En besparelse på ca. 250 millioner kr. pr. år. Det svarer til ca. 11 procent af hvad det koster at fjerne sukerafgiften pr. år. Et meget godt symbol på flertallet af politikernes mål: Middelklassen skal blive endnu mere velpolstrede. Hvis fedmeepidemien bliver alt for synlig, har vi jo vores alle

sammens Novo, som kan pumpe os med Wegovy. Øget sliksalg og øget medicinsalg. Det er vækst. Det er noget vi kan lide. Forebyggelse af helbred eller hjemløshed er ikke noget vi bruger i Danmark. Fattigrøvene ligger som de har ret.

Jeg vil huske jer på at det var SVM regeringen, der med åbne øjne fjernede den særlige støtte for 15 – 18.000 borgere.

Det er også for at takkes den brede befolkning, at fødevarechecken skulle gives til en meget stor del af befolkningen og ikke til dem der reelt har problemer med at få til dagen og vejen. Loven om at uddele 4,5 mia. til mere end 2 millioner borgere, var da også kun lige akkurat vedtaget, før Statsministeren udskrev valg. Vaskeægte valgflask frem for håndtering af de problemer, lavindkomstgrupperne har. Det er som at pisse i bukserne for at holde varmen, at man giver et engangsbeløb frem for at lave langsigtede løsninger. Med sine hidtidige beslutninger, har SVM regeringen tydeligt ønsket at gøre flere fattige og dem, der var fattige i forvejen, skal blive endnu fattigere.

Paradoksalt nok, åbnede Statsministeren valget med at forslag om at beskatte formuer. Uligheden var blevet for stor mente hun. At folk tjente absurde summer på deres boliger, var også et problem. Det har jo den følgevirkning, at der er unge førstegangskøbere, der ikke kan komme ind på boligmarkedet. Og alle har jo fortjent at have deres egen bolig. Altså alle dem, vi henvender os til i en valgkamp. Alle dem, der end ikke i deres vildeste fantasi kan forestille sig nogensinde at få råd til andet end en meget billig lejebolig, er helt udenfor radaren.

I den efterfølgende partilederdebat var der kun én person, Franciska Rosenkilde fra Alternativet, som problematiserede, at regeringens politik havde ført til flere hjemløse.

Hvad med retten til en bolig – er det ikke en politisk mærkesag at forfølge?

Hvad med retten til en bolig – er det ikke en politisk mærkesag at forfølge? Hvad med det kæmpe strukturelle problem, der er i, at der igennem årtier ikke er bygget lejeboliger som kontanthjælpsmodtagere kan betale? Hvad med retten til et anstændigt liv, hvor basale fødevarer frem for slik og chokolade, er noget man har råd til?

Hvad med spørgsmålet om den stigende hjemløshed?

Det er det vi i SAND skal forsøge også at få fokus på i den kommende valgkamp.